

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 6.6.2007
COM(2007) 301 окончателен

ЗЕЛЕНА КНИГА

за бъдещата обща европейска система за убежище

(представен от Комисията)

ЗЕЛЕНА КНИГА

за бъдещата обща европейска система за убежище

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Създаването на обща европейска система за убежище (ОЕСУ) като съставен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие възниква от идеята за превръщане на Европейския съюз в единно пространство на закрила за бежанците, основано на пълното и цялостно прилагане на Женевската конвенция и на общите хуманитарни ценности, споделяни от всички държави-членки. Планът за действие по програмата от Хага предвижда приемане на предложението за създаване на ОЕСУ до края на 2010 г.

Комисията се ангажира да продължи да преследва тази амбициозна цел. В този дух тя започва цялостна кампания за допитване относно формата, която да приеме ОЕСУ. Предназначението на тази зелена книга е да определи възможните варианти в настоящата правна рамка на ЕС за оформяне на втория етап от изграждането на ОЕСУ.

Основните измерения на ОЕСУ, както са определени в програмата от Тампере и потвърдени от програмата от Хага, се изразяват в създаване на обща процедура за убежище и единен статут, валиден в целия ЕС. Така крайната цел, която се поставя на равнище ЕС, е да бъдат създадени равни условия, система, която гарантира на лицата, действително нуждаещи се от закрила, достъп до високо равнище на закрила при еднакви условия във всички държави-членки, докато в същото време се решават по справедлив и ефективен начин случаите на лицата, за които е установено, че не се нуждаят от закрила.

Преследваната цел на първия етап бе да се хармонизират правните рамки на държавите-членки на основата на общи минимални стандарти, осигуряващи справедливост, ефективност и прозрачност. През периода 1999–2006 г. бе отбелязан съществен напредък, по-специално чрез приемането на четирите основни законодателни инструменти, които образуват настоящите достижения на общностното право и полагат основите за ОЕСУ.¹ Комисията ще гарантира, че вече приетите правни инструменти са навременно транспонирани и ефективно прилагани от държавите-членки.

Процесът на оценяване на инструментите и инициативите от първия етап все още продължава; като се има предвид обаче необходимостта да се излезе своевременно с предложения за втория етап с оглед на приемането им през 2010 г., от основна важност е още отсега да се започнат задълбочени разсъждения и обсъждане на бъдещата структура на ОЕСУ. При подготовката на зелената книга беше взета предвид цялата вече налична информация относно прилагането на инструментите от първия етап и набелязаните от практиката пропуски, за да може да бъде проведен задълбочен размисъл и обсъждане. **Така резултатите от тези обширни разсъждения и резултатите от оценяването ще могат да бъдат синтезирани навреме, за да сформира**

¹ Всички свързани законодателни инструменти и документи за политиката са изложени в списък в приложение I. Към документа има и приложение II, съдържащо съответни статистически данни.

основа за работата, която трябва да бъде извършена в много близко бъдеще, за да може ОЕСУ да бъде изградена до 2010 г.

През втория етап трябва да се цели постигане на по-високи общи стандарти за закрила и по-голяма степен на равенство в закрилата в ЕС, както и осигуряване на по-голяма солидарност между държавите-членки на ЕС.

На този втори етап е важно да бъде възприет **интегриран и глобален подход към проблемите на убежището**, целящ да бъдат подобрени **всички аспекти на процеса на получаване на убежище**, от момента, в който лицата потърсят закрила в ЕС, до момента, в който бъде намерено трайно решение за онези от тях, които се нуждаят от международна закрила.

Съгласно този подход е от основна важност (1) да се подобрят условията, при които лицата, търсещи убежище в ЕС, могат ефективно да представят и да поддържат своите искания и да получават адекватен отговор на индивидуалните си нужди и (2) да се увеличи капацитетът на всички участници, ангажирани в процеса на получаване на убежище да изпълняват успешно задачите си, като по този начин повишават общото качество на този процес. Също така е необходимо държавните институции, отговарящи за убежището, да разполагат с подходящи инструменти, с които да могат ефективно да управляват потоците от търсещи убежище и реално да възпрепятстват измамите и злоупотребите, като по този начин запазват почтеността и доверието в системата за убежище.

Постигането на тези цели ще означава запълване на съществуващи пропуски в настоящите достижения на общностното право в областта на убежището и продължаване на хармонизацията на законодателствата на основата на високи стандарти. Ще е необходимо също така да бъдат хармонизирани практиките на убежище чрез изпълнението на набор от съпътстващи мерки, свързани с практическото сътрудничество между държавите-членки.

Освен това съществува належаща нужда от по-голяма солидарност в областта на убежищата, така че отговорността за разглеждане на молби за убежище и предоставяне на закрила в ЕС да бъде справедливо споделена. Необходимо е също така да бъдат изследвани начините за увеличаване на приноса на ЕС за един по-достъпен, справедлив и ефективен режим на международна закрила.

2. ЗАКОНОДАТЕЛНИ ИНСТРУМЕНТИ

2.1. Разглеждане на молби за убежище

В Директива 2005/85/ЕО на Съвета („Директива за процедурите за убежище“) се определят редица процедурни норми, а не толкова „стандартна процедура“. Тази директива допуска висока степен на гъвкавост в редица области като разпоредбите относно ускорените процедури, процедурите на границата и недопустимите молби. Необходимо е сближаването на законодателствата да продължи, за да може да бъде изпълнена целта на програмата от Хага за широка обща процедура в ЕС.

В този контекст трябва да се постави особен акцент върху насърчаването на **ефективния достъп** до възможността за поискване на убежище, а по този начин и до международна закрила в рамките на ЕС. Това може да наложи

засилване на правните гаранции, съпътстващи критичната първоначална фаза на процедурите на границата, и по-специално регистрирането и процеса на проверка.

Ще бъде необходимо също така да **продължи сближаването на националните норми** във връзка с аспектите на обработването на молби за убежище, които не са били или са били недостатъчно обхванати от разпоредбите на първия етап като качеството на вземане на решения, оценяването на доказателствата, предоставяни от кандидатите, и процедурите за обжалване.

Възможно е да се наложи и **преоценка на съдържанието и добавената стойност на някои процедурни механизми**, въведени на първия етап на хармонизацията, като понятията за сигурна страна на произход, сигурни трети страни и сигурни европейски трети страни.

По-нататъшен значителен напредък към създаването на обща процедура за убежище може да бъде осъществен, като се включи като задължителен елемент в ОЕСУ **единна процедура** за разглеждане на молбите за статут на бежанец и за субсидиарна закрила. Аспектите, които трябва да бъдат разгледани, се отнасят до нейния обхват, реда на разглеждане на различните основания за закрила, процедурите за обжалване, както и необходимостта от налагане на времеви граници или цели във връзка с продължителността на процедурата за убежище.

Програмата от Хага препоръчва изготвянето на проучване за последствията, подходящия характер и осъществимостта, като по този начин приема **съвместното разглеждане** като допълнителна възможност за по-нататъшно хармонизиране. В настоящата правна рамка отговорността за определяне на молбите за убежище се пада на отделните държави-членки. Добавената стойност, точните условия и практическите и финансови последици от въвеждането на подобен механизъм за съвместно разглеждане, който би могъл да се опре на съответния опит и капацитети на държавите-членки при разглеждането на някои случаи, ще бъдат разгледани внимателно с оглед на заключенията от горепосоченото проучване.

- (1) **Как може да бъде осъществена обща процедура за убежище? Кои аспекти на по-нататъшното сближаване на законодателствата следва да бъдат разгледани?**
- (2) **Как може да се повиши ефективността на достъпа до процедурите за убежище? В по-общ план, кои от аспектите на процеса на получаване на убежище, така, какъвто е той сега, трябва да бъдат усъвършенствани с оглед на ефективността и гарантирането на закрила?**
- (3) **Кои съществуващи понятия и процедурни механизми трябва да бъдат преразгледани, ако това е необходимо?**
- (4) **Как да се изработи задължителна единна процедура?**
- (5) **Какви са възможните модели за съвместно разглеждане на молби за убежище? При какви обстоятелства може да бъде използван механизъм за съвместно разглеждане от държавите-членки?**

2.2. Условия на приемане за кандидати за убежище

Осигуряването на високо равнище на хармонизация с оглед на условията на приемане на кандидатите за убежище е от особена важност за избягване на вторични движения. Същевременно според вече наличната информация за изпълнението на Директива 2003/9/ЕО на Съвета („Директива относно условията на приемане“) голямата възможност за свободна преценка, дадена на държавите-членки от редица основни разпоредби в тази директива, води до обезсилване на желания хармонизационен ефект.

Така например съществуват съществени различия по отношение на **достъпа на кандидатите за убежище до пазара на труда**: различните държави-членки налагат разнообразни условия, които трябва да бъдат изпълнени (например получаване на разрешително за работа), а освен това някои държави-членки разрешават незабавно този достъп, докато други го ограничават за едногодишен срок. Тази ситуация повдига въпроса дали условията и времевата рамка за достъп до пазара на труда не би трябвало да бъдат уредени с повече точност.

В тясна връзка с горепосочения въпрос за възможността на кандидатите за убежище да полагат труд е и въпросът как в по-общ план да се осигури ефективно **подходящо равнище на материални условия на приемане**. Освен това, се наблюдават големи различия в стандартите за условия на приемане, както и в достъпа до здравеопазване.

Бяха открити също така сериозни проблеми във връзка с **приложимостта на тази директива за центровете за задържане**, както и във връзка с **цялостното прилагане на мерки за задържане** към кандидатите за убежище, до такава степен, че подобни мерки водят до възпрепятстване на кандидатите да се ползват реално от правата, гарантирани от директивата.

- (6) **В кои области следва да се ограничи настоящата голяма възможност за свободна преценка, дадена от директивата, за да се постигне съществена равнопоставеност при подходящи стандарти на третиране?**
- (7) **По-конкретно, необходимо ли е по-нататъшно хармонизиране на формата и степента на материалните условия на приемане на кандидатите за убежище?**
- (8) **Необходимо ли е по-нататъшно сближаване на националните правни норми за достъп до пазара на труда? Ако да, в кои техни аспекти?**
- (9) **Необходимо ли е основанията за задържане, в съответствие с юриспруденцията на Европейския съд по правата на човека, да бъдат допълнително изяснени, а свързаните с тях условия и продължителност да бъдат определени с повече точност?**

2.3. Предоставяне на закрила

В отговор на призива на програмата от Хага за **еднаквост на закрилата** могат да се разгледат редица възможности във връзка с критериите за допустимост за закрила и съдържанието на съответния статут (статути) на закрила.

Една подобна възможност би било **по-пълното хармонизиране на критериите за допустимост** и изясняване на понятията, използвани за дефиниране на основанията за закрила, така че да се намали до минимум възможността за различаващи се интерпретации и приложения в различните държави-членки, която понастоящем съществува по силата на разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО („Директива за квалифициране“).

Може да се помисли и за **по-нататъшно сближаване на правата и помощите**, свързани с предоставянето на закрила (по отношение *inter alia* на разрешителни за пребиваване, социални и здравни грижи, образование и заетост). Съществуващото общностно законодателство предоставя два различни вида права и помощи на бежанците и на получилите субсидиарна закрила съгласно разликите между тези две категории, произтичащи от настоящия международен правен режим и отразяващи съществени различия в основанията за закрила. Ако еднаквостта следва да се разбира като по-висока степен на хармонизация, този вариант ще доведе до създаването на един **единен статут за бежанци и друг за ползващите се от субсидиарна закрила**. Това ще означава намаляване на гъвкавостта, дадена от настоящата правна рамка относно съдържанието и продължителността на предоставяните права, както и относно възможността за ограничаване или отказване на достъп до някои права.

Друг възможен вариант би бил да се предоставя на всички лица, които съгласно настоящата правна рамка биха получили достъп до статут на бежанец или до субсидиарна закрила, **един единен статут**, т.е. статут на закрила, включващ единен набор от права и за двете категории. Подобен статут, осигуряващ същите права независимо от основанията за закрила, би имал едно преимущество – намаляване на подбудите на кандидатите да обжалват решенията за предоставяне на субсидиарна закрила с цел търсене на статут на бежанец.

Може също така да бъде полезно да се помисли за необходимостта от **хармонизиране на статута, предоставян на категории лица, които не са допустими за международна закрила**, както това е определено понастоящем в правните инструменти от първия етап, но които обаче независимо от това **се ползват от закрила срещу експулсиране** съгласно задълженията, наложени на всички държави-членки от международните инструменти за бежанците или за човешките права, или на основата на принципи, произтичащи от такива инструменти. Такива категории включват например лица, които не подлежат на експулсиране поради здравословни причини, както и непридружени малолетни лица. Разпоредбите за хармонизиран статут за такива категории лица ще трябва да се основават върху съответната съдебна практика на Европейския съд по правата на човека.²

В крайна сметка концепцията за **статут, общовалиден за ЕС**, изисква да се помисли за създаването на общностно равнище на механизъм за **взаимно признаване на национални решения за убежище** и възможност за **прехвърляне на отговорностите за закрила**, когато лицето, което се ползва

²

Виж по-специално присъдите, произнесени от този съд по делата D. срещу Обединеното кралство от 2 май 1997 г. и Mubilanzila Mayeka и Kaniki Mitunga срещу Белгия от 12 октомври 2006 г.

със закрила, се установява в друга държава-членка. Точните правни правила и условия ще трябва да бъдат подробно обсъдени. Подобен механизъм би могъл да се основе по-специално на съответните разпоредби в Женевската конвенция и на Европейското споразумение за прехвърляне на отговорността за бежанци от 1980 г., сключено в рамките на Съвета на Европа.

(10) **В кои области да бъде продължено по-нататъшното сближаване на законодателствата или създаването на стандарти относно:**

– **критериите за предоставяне на закрила**

– **правата и ползите, свързани със статута (статутите) на закрила?**

(11) **Какви модели могат да бъдат разгледани за създаването на „единен статут“? Възможно ли е да се разгледа съществуването на един единен статут за бежанци и друг за лица, ползващи се от субсидиарна закрила? Как да бъдат организирани те?**

(12) **Може ли е да се разгледа възможността за един единен статут за всички лица, допустими за международна закрила? Как да бъде организиран той?**

(13) **Необходимо ли е и други категории лица, неподлежащи на експулсиране, да бъдат включени в обхвата на общностното законодателство? При какви условия?**

(14) **Необходимо ли е създаване на механизъм на ЕС за взаимно признаване на национални решения за убежище и възможност за прехвърляне на отговорностите за закрила? При какви условия това би могло да бъде реален вариант? Как би могъл да функционира той?**

2.4. Междусекторни въпроси

2.4.1. Подходящ отговор на ситуации на уязвимост

Всички инструменти от първия етап подчертават, че е от особена важност да се вземат предвид специалните нужди на уязвимите хора. Същевременно изглежда, че съществуват сериозни несъответствия по отношение на дефинициите и процедурите, прилагани от държавите-членки за **определяне на по-уязвимите кандидати за убежище**, и че на държавите-членки **не достигат необходимите ресурси, капацитет и опит**, за да отговорят по подходящ начин на подобни нужди.

Ето защо изглежда необходимо да бъдат описани **по-задълбочено и подробно** начините, по които следва да се **определят и решават специфичните нужди на най-уязвимите кандидати за убежище** на всички етапи от процеса на получаване на убежище. Този вид всеобхватен подход ще се съсредоточи по-специално върху въпроси като по-точно определяне на съдържанието на **подходящата медицинска и психологическа помощ и консултации** за травмирани лица, жертви на изтезания и трафик, и правилно определяне и отговаряне на нуждите на малолетните, особено на непридружени малолетни; разработване на **подходящи техники за интервюта** за тези категории, основани *inter alia* на техните културни, възрастови и свързани с пола особености, на межкултурните им способности, както и на използването на специализирани служители за интервюта и преводачи, и определяне на по-

подробни правила относно това кое ще бъде вземано под внимание при **оценяване на молбите, основани на преследване, свързано с пола, и преследване на деца.**

Освен това е необходимо да се намерят начини за **повишаване на националните капацитети** чрез **обръщане към всички участници**, ангажирани в разработването и изпълнението на мерки за отговаряне на специалните нужди на по-уязвими категории кандидати за убежище и бежанци – като например специалисти в здравната и в образователната сфера, психолози, преводачи, езиковеди, културолози, адвокати, социални работници и НПО. Това може да включва специални **програми за обучение на равнище ЕС** за такива специалисти, създаване на механизми на равнището на Съюза (включващи бази данни и други инструменти за информационен обмен) за **разпространяване на най-добрите практики на оперативно равнище** или дори създаване на **общи стандарти относно необходимите квалификации и умения**, а евентуално и на **механизъм за мониторинг**, предназначен да осигури високи стандарти на качество в услугите, предоставяни на по-уязвими лица.

(15) **Как биха могли да се усъвършенстват разпоредбите, задължаващи държавите-членки да определят, вземат предвид и отговарят на нуждите на най-уязвимите кандидати за убежище, така че да съответстват по-добре на техните реални нужди? В кои области да бъдат доразвивани стандарти?**

(16) **Какви мерки трябва да бъдат изпълнявани с оглед на повишаването на националните капацитети за ефективен отговор на ситуации на уязвимост?**

2.4.2. *Интеграция*

Тъй като политиките на ЕС се фокусират все повече върху интегрирането на граждани на трети страни, уместно е да се помисли в общ план как да се насърчи интеграцията на лицата, ползващи се с международна закрила. Разпространяването на правата за дългосрочно пребиваване до тази категория, както е предвидено в предложението на Комисията за изменение на Директива 2003/109/ЕО („Директива за дългосрочно пребиваващите граждани“) от 6 юни 2007 г., е предназначено да допринесе по съществен начин за това.

В този контекст следва да се обърне особено внимание на **укрепването на стандартите**, предписани от директивата за квалифицирането, във връзка с **интеграцията на лица, ползващи се от субсидиарна закрила и разработването на програми за интеграция**, предназначени да **отчетат специфичните нужди (като например от настаняване и достъп до здравни и социални услуги) и потенциала на лицата, ползващи се от международна закрила.**

Правото на труд (и ограниченията на това право) са важни в това отношение, тъй като на заетостта се гледа като на основен елемент, улесняващ интеграцията. В този смисъл следва да се намерят начини за повишаване на осведомеността на участниците на пазара на труда относно стойността и потенциалния принос, който могат да дадат за техните организации и дружества лица със статут на международна закрила. Следва също така да се отдели особено внимание на определянето на техния професионален опит,

умения и потенциал, както и на **признаването на тяхната квалификация**, като се има предвид, че лицата, ползващи се с международна закрила, често не могат да предоставят необходимите документи за доказателства като дипломи и други подходящи сертификати от техните страни на произход, каквито държавите-членки могат обичайно да изискат като предварително условие за законосъобразно полагане на труд в някои области. Придобиването на необходимите межкултурни умения и способности трябва също да бъде насърчавано, не само по отношение на бенефициерите на международна закрила, но и на специализираните служители, работещи с тях. Управлението на многообразието също трябва да бъде подкрепяно. За възприемане на цялостен подход може също така да бъде необходимо да се помисли за осигуряване на **достъп до специални подобрени мерки и улеснения за интеграция** на кандидатите за убежище, *inter alia*, за улесняване на по-бързата интеграция на лицата, на които е предоставена в крайна сметка международна закрила.

(17) **Какви допълнителни правни мерки могат да бъдат взети за по-нататъшно насърчаване на интеграцията на кандидатите за убежище и лицата, ползващи се с международна закрила, включително на тяхната интеграция на пазара на труда?**

2.4.3. *Осигуряване на всеобхватност на инструментите от втория етап*

Също така би било уместно да се помисли и за други области, които понастоящем не са обхванати от общностното законодателство, но в които би била създадена добавена стойност от сближаването на националните норми.

(18) **В кои допълнителни области хармонизирането би било полезно или необходимо с оглед постигането на действително всеобхватен подход към процеса на получаване на убежище и неговите резултати?**

3. **ИЗПЪЛНЕНИЕ – СЪПЪТСТВАЩИ МЕРКИ**

Програмата от Хага призовава към по-широко практическо сътрудничество между националните администрации за насърчаване на сближаването между националните практики и с оглед подобряване на качеството на процеса на вземане на решения и повишаване на ефективността в управлението на убежището. Широкият спектър на дейности, посочени в съобщението на Комисията относно „засилване на практическото сътрудничество“, понастоящем се изпълняват в рамките на експертната група Eurasil под председателството на Комисията.

Същевременно, тъй като резултатите от тази зелена книга ще са насочени към средносрочни и дългосрочни цели, важно е да се отиде по-далеч от вече направените предложения и да се разгледат **допълнителни области**, в които практическото сътрудничество между държавите-членки **може да бъде разширено по полезен начин**. Това разглеждане трябва също така да включва и **начините за максимално увеличаване на въздействието** на това сътрудничество по отношение на по-нататъшното сближаване на националните практики и юриспруденции, като например **разработване на общи насоки** за тълкуване и прилагане на различни процедурни и свързани със съдържанието аспекти на достиженията на правото на ЕС в областта на убежището. Например въз основа на съвместното оценяване на ситуации в страните на произход, на

някои видове случаи или някои аспекти на молбите за убежище, които изискват специална правна или фактическа експертиза, държавите-членки могат да възприемат общ подход към клаузите за експулсиране или прекратяване, съотнесени към определени случаи, към понятия като преследване, свързано с пола, и преследване на деца, към откриване и предотвратяване на измами и злоупотреби, или към превода на документи и методите и процедурите за интервюта.

Следва също така да се обърне внимание на начините за по-нататъшно разработване на общия за ЕС портал за информация за страни на произход (COI), по-специално чрез свързването му с други бази данни за имиграция и интеграция и попълването му с информация за широк спектър от въпроси, свързани с миграцията.

Би могло също така да се придаде по-голямо значение на разширяването на кръга от заинтересовани страни, участващи в дейностите за обмен на добри практики, изграждане на капацитет и обучение и разработване на ръководни насоки, и **ангажиране на всички заинтересовани страни**, включително органите по обжалванията на административно или съдебно равнище, правни и езикови експерти, здравни работници, специалисти в областта на образованието и професионалното обучение, културолози, гранични служители и служители по правоприлагането.

Освен това, за да не се изоставя от бързото разширяване на обхвата на практическото сътрудничество, обхващащо различни аспекти от процеса на получаване на убежище, възниква нарастваща неотложна необходимост за осигуряване на **подходяща структурна подкрепа** за всички свързани дейности и **ефективно и систематично проследяване за разглеждане на резултатите** от тези дейности.

Комисията предвижда да започне тази година проучване за осъществимост с оглед на задълбоченото и внимателно проучване на различните варианти, които могат да бъдат разглеждани за тази цел.

Един от тези варианти, разглеждани от програмата от Хага, е преобразуване на структурите, занимаващи се с практическо сътрудничество, в Европейска служба за подкрепа.

Ако се избере последното решение, подобна служба би могла да поеме и системно да координира всички текущи дейности на общо практическо сътрудничество. Освен това тя би могла да включва и **механизъм за обучение** за всички страни, ангажирани в процеса на предоставяне на убежище, и да **осигурява структурна подкрепа за всякакви дейности по разглеждане**, които държавите-членки биха могли да предприемат **съвместно** в бъдеще. Такава служба би могла също да **подкрепя съвместните усилия на държавите-членки за разрешаване на особено силния натиск върху техните системи на убежище и капацитети на приемане**, дължащи се на фактори като географското разположение. Тя би могла да създаде и управлява **екипи от експерти по убежището**, които да бъдат изпращани в държави-членки, срещащи особени затруднения. Тя би могла да изиграе роля за **изпълнението на програмите за регионална закрила и за координирането на всяка нова инициатива за политика, предприемана в бъдеще**, например във връзка с повторното установяване на равнище ЕС. Освен това подобна

служба би могла да поеме в бъдеще мониторинга върху изпълнението на условията на приемане, предоставени на кандидатите за убежище.

- (19) В какви други области би могло да се осъществи полезно разширяване на дейностите по практическо сътрудничество и как може да се увеличи до максимум тяхното въздействие? Как да се постигне полезното ангажиране на повече заинтересовани страни? Как да бъдат разпространявани и интегрирани в политиката иновациите и добрите практики в областта на практическото сътрудничество?
- (20) По-специално, по какъв начин практическото сътрудничество би могло да допринесе за разработването на общи подходи към въпроси като понятията за преследване, свързано с пола, и преследване на деца, прилагането на клаузите за експулсиране или предотвратяването на измами?
- (21) Какви са възможните варианти за оказване на структурна подкрепа на широк спектър от дейности по практическо сътрудничество и осигуряване на тяхната устойчивост? Дали създаването на Европейска служба за подкрепа е възможен вариант? Ако да, какви задачи биха могли да ѝ бъдат възложени?
- (22) Каква ще бъде най-подходящата оперативна и институционална форма за подобна служба, така че тя успешно да изпълнява задачите си?

4. СОЛИДАРНОСТ И СПОДЕЛЯНЕ НА ТЕЖЕСТТА

4.1. Споделяне на отговорността

Системата от Дъблин (регламенти Дъблин и EURODAC) не бе създадена като инструмент за споделяне на тежестта. Основната ѝ цел бе на основата на справедливи и обективни критерии да може бързо да се определи коя държава-членка е отговорна за разглеждане на молба за убежище, подадена на територията на ЕС, и да се предотвратяват вторични движения между държави-членки. Както се посочва в доклада за оценяване, публикуван на 6 юни 2007 г., системата от Дъблин до голяма степен постигна тези цели, независимо че остават въпроси относно нейната ефективност като средство за намаляване на вторичните движения.

В този доклад за оценяване се казва също така, че прехвърлянията, които се осъществяват съгласно системата от Дъблин, са разпределени равностойно между гранични и негранични държави-членки. Независимо от това системата от Дъблин може *de facto* да доведе до допълнително бреме за държавите-членки, които имат ограничени капацитети за приемане и поемане, и които изпадат в ситуации на особено силен миграционен натиск поради географското си разположение.

По-нататъшното сближаване на националните процедури за убежище, правните стандарти и условията на приемане, което се предвижда чрез създаването на обща европейска система за убежище, ще намали вторичните движения на кандидатите за убежище, дължащи се предимно на разнообразието на приложими норми, и по този начин може да доведе до по-

справедливо общо разпределение на молбите за убежище между държавите-членки.

Въпреки това, дори с въвеждането на обща процедура за убежище и на единен статут, няма да се премахнат изцяло всички основания, поради които кандидатите за убежище могат да разглеждат една държава-членка като по-привлекателно местоназначение от друга. Ето защо **все още ще съществува необходимост от система, която ясно да разпределя отговорността** за разглеждане на молбите за убежище в рамките на ЕС, за да могат да бъдат избегнати явленията „купуване на убежище“ и „бежанци в орбита“.

Необходимо е да се помисли още и по принципите и целите, залегнали в основата на системата от Дъблин, и дали е необходимо **тя да бъде допълнена с допълнителни механизми**. Други фактори също могат да бъдат взети под **внимание**, като капацитета на държавите-членки да обработват молби за убежище и да предлагат дългосрочни решения на признати бежанци. Този размисъл е необходим, за да може **прилагането на системата да доведе до по-балансирано разпределение между държавите-членки**.

В миналото **бяха разглеждани възможни алтернативни системи за разпределяне на отговорността**. Те включваха например система, която разпределя отговорността в зависимост от мястото, където е подадена молбата за убежище, страната на произход на кандидата или последната известна страна на транзит.

Трябва обаче да се помисли най-вече за **въвеждане на „корекционни“ механизми за споделяне на тежестта**, които да са **допълнителни спрямо системата от Дъблин** и които например да позволяват разпределяне на лицата, получили международна закрила, между държавите-членки, след като са получили този свой статут. Повторното установяване в рамките на ЕС е важна насока за разработване. Очаква се разширяването на разпоредбите на директивата за дългосрочно пребиваващите лица до лица, ползващи се с международна закрила, също така да намали бремето на някои държави-членки, като даде възможност на тези лица при определени условия да се преместят в друга държава-членка.

- (23) **Необходимо ли е допълване на системата от Дъблин с мерки за насърчаване на справедливо споделяне на тежестта?**
- (24) **Какви други механизми могат да бъдат създадени с оглед на по-справедливото разпределяне на кандидатите за убежище и/или на лицата, ползващи се с международна закрила, между държавите-членки?**

4.2. Финансова солидарност

Необходимо е да разгледаме възможни начини за **повишаване на ефективността на Европейския бежански фонд (ЕБФ)** като инструмент, подкрепящ усилията на държавите-членки за изпълнение на политиката на ЕС за бежанците. По-специално, следва да се проучат възможностите за осигуряване на по-доброто използване на финансирането от ЕБФ с цел то да допълва, стимулира и катализира постигането на преследваните цели, да намалява различията и да повишава стандартите.

За да се постигне максимално въздействие от фонда, **биха могли** например да **се организират на национално равнище специално допитване или механизми за споделяне на информация**, за да се изготвят точни анализи за недостатъците, които трябва да бъдат коригирани с помощта на фонда. За да се избегне фрагментарност и дублиране на усилията и да се създадат взаимодействия и насърчаване на най-добрите практики, **би следвало да се създаде и механизъм за споделяне на информация на равнище ЕС** за разпространяване на информация за проектите и програмите, които могат да послужат като образци.

Същевременно, успоредно с усъвършенстването на съществуващите възможности за финансиране, възприемането на глобален подход също така поставя въпроса дали съществуват някакви специфични нужди от финансиране, които не са подходящо задоволени от съществуващите фондове. Подобни нужди могат например да възникнат във връзка с финансирането на интегриран отговор на ситуации на уязвимост в хода на процеса за получаване на убежище или на съпътстващите мерки, свързани със сътрудничество между държавите-членки (от финансиране на командировки на персонал от националните администрации и съдебни органи или на тяхното участие в съвместни дейности до финансиране на бъдещата Европейска служба за подкрепа).

- (25) **Как могат да бъдат увеличени ефективността, комплементарността с националните ресурси и мултиплициращият ефект на ЕБФ? Дали създаването на механизми за споделяне на информация като посочените по-горе би било подходящ начин за това? Какви други начини могат да бъдат разгледани?**
- (26) **Съществуват ли специфични нужди от финансиране, на които не е отговорено по подходящ начин от съществуващите фондове?**

5. ВЪНШНО ИЗМЕРЕНИЕ НА УБЕЖИЩЕТО

5.1. Подкрепа за засилване на закрилата в трети страни

Предвид факта, че за 6,5 млн. от 8,7-те милиона бежанци в света се смята, че живеят в развиващите се страни³, е важно да се обмислят начини за подкрепа на третите страни за борба с проблемите на убежището и миграцията. В рамките на усилията си за насърчаване на ефективна закрила и намиране на трайни решения за бежанците в техните региони на произход и транзит Комисията разработи концепцията за програми за регионална закрила на ЕС като допълнение към различните видове помощ на ЕС за трети страни в областта на убежището. Трябва да се отбележи, че двете пилотни програми, започнати досега в западните нови независими държави и в Танзания, са все още на твърде ранен етап от изпълнението си, а всяко бъдещо преоформяне на концепцията ще трябва да се основава върху заключенията от тяхната оценка. И така, ако се заключи, че те са били полезни, дискусията би могла да премине към по-нататъшно разработване на **тяхната добавена стойност и осигуряване на устойчивост на резултатите им**.

³

Source: 2005 UNHCR Statistical Yearbook.

Освен това Комисията признава важността на политиката в областта на развитието за постигане на трайни решения за бежанците и търсещите убежище и през последните години започна систематично да **включва убежището** в своите стратегии за сътрудничество за развитието, както се вижда в няколко скорошни стратегически документи за страни/региони, и отдели на този проблем значително финансиране от съответни инструменти за външна помощ.

В този контекст е необходимо да се помисли върху типовете дейности, които са най-ефективни за подкрепа на третите страни за управление на бежанските ситуации, **включително посрещане на** нуждите на бежанците и на завърналите се, както и техният потенциал за принос към развитието на техните приемащи страни, и **как да се подобри свързаността и ефективността на действието на ЕС** по отношение на засегнатите региони и трети страни.

- (27) **Ако това бъде преценено като необходимо, по какъв начин следва да бъдат повишени ефективността и устойчивостта на програмите за регионална закрила? Необходимо ли е по-нататъшно разработване на понятието за програми за регионална закрила и ако да, по какъв начин?**
- (28) **По какъв начин ЕС би могъл да подпомогне най-добре третите страни, за да се справят те с проблемите на убежището и бежанците по по-ефективен начин?**
- (29) **Как общите стратегии на Комисията спрямо трети страни да бъдат подкрепени и направени по-последователни в областите на подпомагане на бежанците?**

5.2. Повторно установяване

Със своята функция на инструмент за закрила, за осигуряване на трайни решения и въвеждане на ефективен механизъм за споделяне на отговорността повторното установяване е важна част от външното измерение на политиката за убежище на ЕС. Повторното установяване на бежанци на територията на ЕС отразява също така и ангажимента на ЕС да покаже международна солидарност и да сподели тежестта на страните от регионите на произход, които настаняват огромното мнозинство бежанци. Постигане на амбициозните цели, поставени по отношение на разработването на схема за повторно установяване в рамките на ЕС, изисква активен подход. Комисията понастоящем търси обща финансова подкрепа за дейностите за повторно установяване, предприети от държавите-членки, както и за насърчаване на същественото ангажиране на ЕС за повторното установяване в рамките на програмите за регионална закрила.

Ако тази област трябва да се развива, бихме могли да проучим различни начини за **насърчаване** на държавите-членки. Това може да стане като те **бъдат подпомогнати да разширят и подобрят** своите национални програми за повторно установяване и насърчени да **вземат съществено участие** в частта, от програмите за регионална закрила, свързана с повторното установяване. Би могло също така да бъде полезно да се **види как може да се разработи общ подход** във връзка с начините за изпълнение на дейностите по повторно установяване в контекста на програмите за регионална закрила, така че да се постигне по-голяма ефективност, координация и икономии от мащаба.

Разбира се, всички бъдещи стъпки в тази насока ще трябва да се основават на заключенията от оценяването на пилотните програми за регионална закрила.

Може също така да бъде полезно да се разгледат и други области – отвъд програмите за регионална закрила – в които колективното усилие за повторно установяване на равнище ЕС би могло да **спомогне за разрешаването на продължителни бежански ситуации или да предложи ефективен отговор на извънредни ситуации.**

- (30) **Как може да бъде постигнат съществен и устойчив ангажимент на ЕС за повторното установяване?**
- (31) **Кои пътища могат да бъдат изследвани за постигане на координиран подход към повторното установяване на равнище ЕС? Какво ще бъде необходимо на финансово, оперативно и институционално равнище?**
- (32) **В какви други ситуации би могъл да се предвиди общ ангажимент на ЕС за повторно установяване? При какви условия?**

5.3. **Справяне със смесени потоци по външните граници**

Друг основен елемент от външното измерение на убежището е необходимостта от справяне със **смесени потоци**, когато миграционните потоци, пристигащи на външните граници на дадена държава-членка, включват както незаконни имигранти, така и лица, нуждаещи се от закрила. Отговорът на това предизвикателство изисква гарантиране и насърчаване на достъпа до закрила по външните граници.

Трябва да се прилагат мерки за борба с незаконната миграция и контрабандата на хора по начин, който не лишава правото на убежище от практическия му смисъл. Усилията на Комисията се съсредоточават върху **осигуряването на оперативна и финансова подкрепа** на държавите-членки, за да могат те да въведат ефективни системи за управление на входящите потоци с отчитане на закрилата, **по-специално, когато се сблъскват с извънредни ситуации, създадени от масови пристигания по границите им.**

Предложенията трябва да се съсредоточат по-специално върху съставянето на **екипи от експерти по убежището**, които могат да бъдат извиквани за временно подпомагане на държавите-членки, които са под натиск при извършването на първоначалното профилиране на индивидуалните случаи в местата на пристигане, както и върху осигуряването на неотложна финансова помощ за тези държави-членки, която да им помогне да осигурят подходящи условия за приемане и да проведат справедливи и ефективни процедури за убежище. Ако възможността за създаване на Европейска служба за подкрепа бъде материализирана, може да се предвиди тя да бъде натоварена с координиране на разгръщането на тези екипи от експерти в областта на убежището. Съществуването на нови доброволни схеми на национално и европейско ниво (по-специално Европейската доброволческа служба) би могло да допринесе за мобилизирането на усилия, подобряването на способностите за приемане и засилване на солидарността между държавите-членки.

- (33) **Какви по-нататъшни мерки могат да бъдат взети, за да се осигури превръщането на задълженията за закрила, произтичащи от достиженията на правото на ЕС и международното законодателство**

за бежанците и за правата на човека, в неделима част от управлението на външните граници? Най-вече, какви други мерки биха могли да бъдат предприети, за да се гарантира, че прилагането на практика на мерките за борба с незаконната миграция няма да се отразят на достъпа до закрила на търсещите убежище?

- (34) По какъв начин могат да бъдат увеличени националните капацитети за въвеждане на ефективно управление на входящите потоци с отчитане на закрилата, особено при масови пристигания на границите ?

5.4. Ролята на ЕС като глобален партньор по въпросите за бежанците

Системите за убежище на държавите-членки все по-често се разглеждат като съставни части на единно пространство на регионална закрила. Този ефект ще бъде подсилен с въвеждането на обща процедура и единен статут. В същото време, когато външното измерение на политиката за убежище на ЕС придобива все по-голямо значение, възникват и по-големи очаквания относно ролята на ЕС като съюз, обхващащ 27 държави, в рамките на глобалната система за закрила на бежанците. Така от ЕС все по-често се очаква да представя **общо виждане по въпросите на политиката за убежище** на международно равнище и да заема **обща позиция по отношение на международните организации**.

- (35) По какъв начин европейската политика за убежище би могла да се развие в политика, споделяна от държавите-членки на ЕС, която да третира въпросите, свързани с бежанците, на международно равнище? Какви модели би могъл да използва ЕС, за да се развие като глобален партньор по въпросите на бежанците?

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В настоящата зелена книга Комисията изтъква основните проблеми, които стоят на дневен ред, и приканва към конструктивни предложения за тяхното разрешаване.

В съответствие с интегрирания подход към убежището, описан по-горе, Комисията възнамерява да започне широка дискусия сред всички заинтересовани страни. Всички институции на ЕС, национални, регионални и местни власти, страни кандидатки, трети страни партньори, междуправителствени и неправителствени организации, всички държавни участници и частните доставчици на услуги, ангажирани в процеса на предоставяне на убежище, академичните среди, социалните партньори, организациите на гражданското общество и частните лица се приканват към сътрудничество.

Резултатите от това всеобхватно допитване ще предоставят данни за подготвяне на **план за политика**, който да бъде готов през първото тримесечие на 2008 г. и в който Комисията ще включи всички мерки, които ще приеме с оглед изграждането на ОЕСУ, както и график за приемане на тези мерки.

За да се подготви за публично изслушване на 18 октомври 2007 г., Комисията кани всички заинтересовани страни да изпратят отговорите си на това допитване в писмен вид най-късно до 31 август 2007 г. на следния адрес:

Immigration and Asylum Unit – "Green Paper on Asylum"

(Отдел за имиграцията и убежището – „Зелена книга за убежището“)

Directorate General Justice, Freedom and Security

(Генерална дирекция „Правосъдие, свобода и сигурност“)

European Commission

(Европейска комисия)

B-1049 Brussels

e-mail: JLS-asile-livre-vert@ec.europa.eu

Всички подходящи становища ще бъдат публикувани на Интернет портала „Вашият глас в Европа“ (Your Voice in Europe):

http://europa.eu.int/yourvoice/consultations/index_en.htm

ANNEX I

BIBLIOGRAPHY

I. EUROPEAN COUNCIL CONCLUSIONS

The Hague Programme: Strengthening Freedom, Security and Justice in the European Union, (OJ C 53, 3.3.2005, p. 1)

The Tampere European Council, 15 and 16 October 1999, Presidency Conclusions, available at the European Council website:

http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/00200-r1.en9.htm

II. LEGISLATIVE INSTRUMENTS

A. Instruments establishing minimum standards

Council Directive 2005/85/EC of 1 December 2005 on minimum standards on procedures in Member States for granting and withdrawing refugee status (O J L 326, 13.12.2005, p. 13)

Council Directive 2004/83/EC of 29 April 2004 on minimum standards for the qualification and status of third country nationals or stateless persons as refugees or as persons who otherwise need international protection and the content of the protection granted (OJ L 304, 30.9.2004, p. 12)

Council Directive 2003/9/EC of 27 January 2003 laying down minimum standards for the reception of asylum seekers (OJ L 31, 6.2.2003, p. 18)

Council Directive 2001/55/EC of 20 July 2001 on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences thereof (OJ L 212, 7.8.2001, p.12)

B. Dublin System

Commission Regulation (EC) No 1560/2003 of 2 September 2003 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 343/2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national (OJ L 222, 5.9.2003, p. 3)

Council Regulation (EC) No 343/2003 of 18 February 2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national (OJ L 50, 6.2.2003, p.1)

Council Regulation (EC) No 407/2002 of 28 February 2002 laying down certain rules to implement Regulation (EC) No 2725/2000 concerning the establishment of "EURODAC" for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention (OJ L 62, 5.3.2002, p. 1)

Council Regulation (EC) No 2725/2000 of 11 December 2000 concerning the establishment of 'EURODAC' for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention (OJ L 316, 15.12.2000, p. 1)

C. Financial Programmes

Framework Programme on Solidarity and the Management of Migration Flows for the period 2007-2013 [to be adopted]

Regulation (EC) No 1905/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 establishing a financing instrument for development cooperation (OJ L 378, 27.12.2006, p. 41)

Regulation (EC) No 491/2004 of the European Parliament and of the Council of 10 March 2004 establishing a programme for financial and technical assistance to third countries in the areas of migration and asylum (AENEAS) (OJ L 80, 18.3.2004, p. 1)

Council Decision 2002/463/EC of 13 June 2002 adopting an action programme for administrative cooperation in the fields of external borders, visas, asylum and immigration (ARGO programme) (OJ L 161, 19.6.2002, p. 11)

Council Decision 2004/904/EC of 2 December 2004 establishing the European Refugee Fund for the period 2005 to 2010 (OJ L 381, 28.12.2004, p. 52)

Council Decision 2000/596/EC of 28 September 2000 establishing a European Refugee Fund (OJ L 252, 6.10.2000, p. 12)

D. Legislative Proposals

Proposal for a Council Directive amending Directive 2003/109/EC to extend its scope to beneficiaries of international protection (COM(2007) 298, 6.6.2007)

E. Other

Council Decision 2006/688/CE of 5 October 2006 on the establishment of a mutual information mechanism concerning Member States' measures in the areas of asylum and immigration (OJ L 283, 14.10.2006, p. 40)

III. COMMISSION COMMUNICATIONS AND STAFF WORKING DOCUMENTS

Commission Communication on 'Reinforcing the management of the European Union's Southern Maritime Borders' - COM(2006) 733, 30.11.2006

Commission Communication on 'Strengthened practical cooperation - New structures, new approaches: improving the quality of decision making in the Common European Asylum System' - COM(2006) 67, 17.2.2006

Commission Communication on 'A Strategy on the external dimension of Freedom, Security and Justice' - COM(2005) 491, 12.10.2005

Commission Communication on 'Regional Protection Programmes' - COM(2005) 388, 1.9.2005

Commission Communication on 'A More Efficient Common European Asylum System: The Single Procedure as the Next Step' - COM(2004) 503, 15.7.2004

Commission Communication on 'Improving access to durable solutions' - COM(2004) 410, 4.6.2004

Commission Communication 'Towards more accessible, equitable and managed asylum systems' - COM(2003) 315, 3.3.2003

Commission Communication on 'The common asylum policy and the Agenda for protection' (Second Commission report on the implementation of Communication COM(2000) 755) - COM(2003) 152, 26.3.2003

Commission Communication on 'The common asylum policy, introducing an open coordination method' - First report by the Commission on the application of Communication COM(2000) 755) - COM(2001) 710, 28.11.2001

Commission Communication 'Towards a common asylum procedure and a uniform status, valid throughout the Union for persons granted asylum' - COM(2000) 755, 22.11.2000

Commission Staff Working Paper, 'Revisiting the Dublin Convention: developing Community legislation for determining which Member State is responsible for considering an application for asylum submitted in one of the Member States' - SEC(2000) 522

IV. STUDIES

Study on *'The Transfer of protection status in the EU, against the background of the common European asylum system and the goal of a uniform status, valid throughout the Union, for those granted asylum'*, Nina M. Lassen, Leise Egesberg, Joanne van Selm, Eleni Tsolakis, Jeroen Doomernik, European Commission, DG Justice and Home Affairs, Brussels 2004, ISBN 92-894-8276-1, available at the following website:

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/asylum/studies/docs/transfer_protection_status_rev_160904.pdf

Study on *'The feasibility of setting up resettlement schemes in EU Member States or at EU level, against the background of the Common European Asylum system and the goal of a common asylum procedure'*, Erin Patrick, Joanne van Selm, Tamara Woroby, Monica Matts,

European Commission, DG Justice and Home Affairs, Brussels 2004, ISBN 92-894-6524-7, available at the following website:

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/asylum/studies/docs/resettlement-study-full_2003_en.pdf

Study on *"the feasibility of processing asylum claims outside the EU against the background of the Common European Asylum System and the goal of a common asylum procedure"*, Noll Gregor, Jessica Fagerlund and Fabrice Liebaut, European Commission, DG Justice and Home Affairs, Brussels 2003, ISBN 92-894-5163-7, available at the following website:

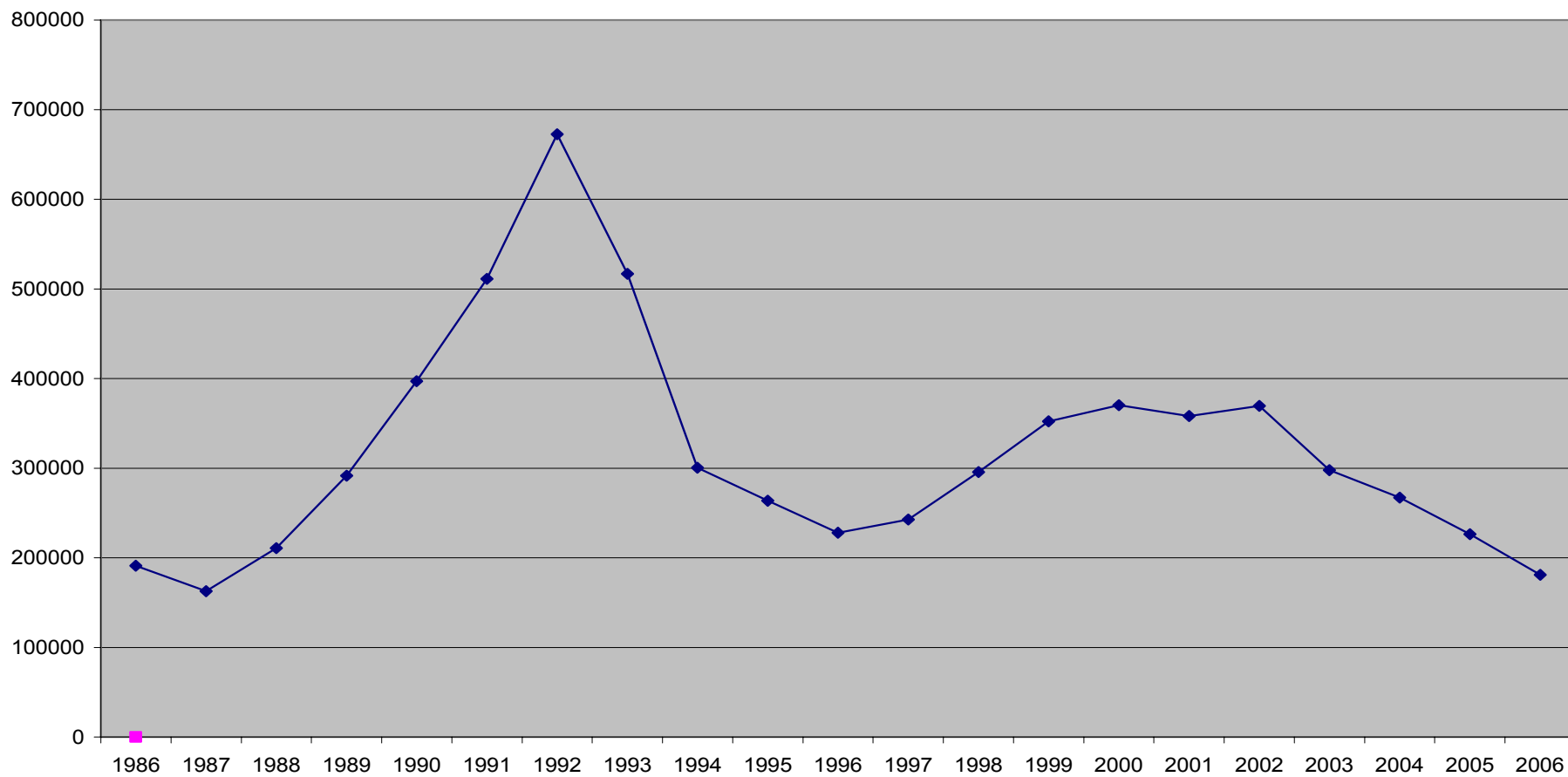
http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/asylum/studies/asylumstudy_dchr_2002_en.pdf

Study on *"the single asylum procedure "one-stop shop" against the background of the common European asylum system and the goal of a common asylum procedure"*, Hailbronner K., European Commission, DG Justice and Home Affairs, Brussels 2003, ISBN 92-894-5256-0, available at the following website:

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/asylum/studies/docs/study_one_stop_shop_en.pdf

ANNEX II ASYLUM STATISTICS

First asylum applications in EU 1986-2006

1986-2003 = Applications in EU15

2004-2006 = Applications in EU25

New asylum applications

TOTAL

	2002	2003	2004	2005	2006
EU27	405455	337235	268565	227425	181770
Belgium	18800	13585	12400	12575	8870
Bulgaria	2890	1320	985	700	500
Czech Republic	8485	11400	5300	3590	2730
Denmark	5945	4390	3235	2280	1795
Germany	71125	50565	35605	28915	21030
Estonia	10	15	10	10	5
Ireland	11635	7485	4265	4305	4240
Greece	5665	8180	4470	9050	12265
Spain	6310	5765	5365	5050	5295
France	51085	52205	50545	42580	26270

Italy	n.a.	13705	9630	9345	n.a.
Cyprus	950	4405	9675	7715	4540
Latvia	25	5	5	20	10
Lithuania	365	395	165	100	150
Luxembourg	1040	1550	1575	800	525
Hungary	6410	2400	1600	1610	2115
Malta*	350	455	845	1035	1065
Netherlands	18665	13400	9780	12345	14465
Austria	39355	32360	24635	22460	13350
Poland	5170	6810	7925	5240	4225
Portugal	245	115	115	115	130
Romania	1000	885	545	485	380
Slovenia	650	1050	1090	1550	500
Slovak Republic	9745	10300	11395	3550	2870
Finland	3445	3090	3575	3595	2275
Sweden	33015	31355	23200	17570	24320
United Kingdom	103080	60045	40625	30840	27850

Remarks:

2006 - MT - Jan-Oct only

Only first applications are recorded

Decisions on asylum applications

TOTAL

	2002				2003				2004				2005				2006			
	Total		Other non-		Total		Other non-		Total		Other non-		Total		Other non-		Total		Other non-	
	decisions	positive decisions	Rejections	status decisions	decisions	positive decisions	Rejections	status decisions	decisions	positive decisions	Rejections	status decisions	decisions	positive decisions	Rejections	status decisions	decisions	positive decisions	Rejections	status decisions
EU27	433430	63260	281050	91165	415125	41825	291185	82060	343005	35870	237630	69435	292225	46740	179570	65910	234060	52555	136325	45070
Belgium	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	19975	1340	17985	645	15435	2350	12060	1020	17585	3700	10345	3545	8135	2230	5905	n.a.
Bulgaria	2235	720	755	760	1930	420	985	520	965	270	1930	335	945	85	380	480	695	95	215	385
Czech Republic	12065	115	5135	6810	13400	260	7800	5340	7880	185	4635	3065	4375	330	2635	1410	3020	365	2195	460
Denmark	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	3430	765	2660	n.a.	2155	210	1945	n.a.	1325	230	1100	n.a.	985	190	790	n.a.
Germany	130130	8105	78845	43175	93885	4705	63000	26180	61960	3030	38600	20330	48100	3120	27450	17530	30760	1950	17780	11025
Estonia	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	15	0	15	0	10	0	10	0	15	5	10	0	5	0	5	0
Ireland	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	8190	345	7845	n.a.	6890	430	6460	n.a.	5240	455	4785	n.a.	4245	395	3845	n.a.
Greece	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	4810	40	4770	0	3865	50	3745	n.a.	10420	125	4585	5710	11170	195	9600	1380
Spain	6235	275	5960	n.a.	6985	405	6580	n.a.	6670	370	6305	n.a.	5140	345	4790	n.a.	4065	205	3860	n.a.
France	49960	6240	43720	n.a.	66345	6525	59820	n.a.	68120	6360	61760	n.a.	51270	4185	47090	n.a.	37715	2930	34785	n.a.
Italy*	16875	1255	15620	2050	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	20055	5295	7285	7475	12125	3030	2685	6410
Cyprus	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	405	10	265	130	5335	75	2735	2525	5795	160	3125	2510	5585	170	1780	3635
Latvia	25	0	25	0	10	5	5	0	10	0	5	5	10	0	5	5	15	10	0	5
Lithuania	385	285	45	55	775	490	55	230	560	420	50	90	385	345	30	10	445	315	30	20
Luxembourg	1050	80	970	n.a.	1205	170	995	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	1480	670	555	255	890	350	495	25
Hungary	9200	1580	2570	5045	3930	950	1545	1435	1785	325	930	525	1655	190	855	610	2020	200	1215	605
Malta*	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	470	260	210	0	755	535	225	0	1085	535	550	n.a.	965	440	525	n.a.
Netherlands	34255	3555	26480	4220	21765	4620	14560	2585	15655	4535	8180	2940	19750	8820	8085	2850	14180	4345	7520	2320
Austria	29880	1075	4285	24525	35610	2085	4950	28575	25425	5135	5070	15220	18585	4530	5425	8635	15490	4065	5865	5560
Poland	5415	255	4670	490	7750	245	3140	4365	5895	1130	2000	2765	8840	2145	2285	4415	7280	2465	935	3875
Portugal	230	30	165	30	100	15	85	0	75	10	60	0	90	15	75	0	105	30	75	0
Romania	1160	130	950	80	835	110	655	70	555	90	405	65	470	55	415	0	365	55	270	40
Slovenia	740	5	120	615	1195	50	145	995	1035	35	325	670	1785	25	665	1095	900	10	570	325
Slovak Republic	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	7420	10	830	6580	13390	15	1595	11780	3785	25	825	2935	2815	10	860	1945
Finland	3035	595	2265	175	3320	495	2440	385	4730	790	3395	540	3455	570	2515	370	2520	695	1540	285
Sweden	27115	5500	18480	3135	31005	4320	22660	4025	34945	3165	27765	4010	23920	5355	15930	2635	40220	22755	12675	4790
United Kingdom	103450	33460	69990	n.a.	80370	13185	67185	n.a.	58915	6355	49040	3520	36650	5425	27780	3440	27345	5055	20305	1985

Remarks:

2006

IT - Jan-Sep only

MT - Jan-Oct only

New asylum applications by citizenship (only data disaggregated by citizenship included)

	Cumulated 2002-2006*		2002*		2003*		2004*		2005		2006*	
	Number	% of total applications	Number	% of total applications	Number	% of total applications	Number	% of total applications	Number	% of total applications	Number	% of total applications
TOTAL	1250020	100,0%	258370	100,0%	323530	100,0%	258935	100,0%	227425	100,0%	181760	100,0%
Russia	96075	7,7%	8615	3,3%	30150	9,3%	26390	10,2%	18160	8,0%	12760	7,0%
Iraq	93895	7,5%	33995	13,2%	21965	6,8%	7910	3,1%	10805	4,8%	19215	10,6%
Serbia and Montenegro	84935	6,8%	16475	6,4%	18875	5,8%	17375	6,7%	19485	8,6%	12725	7,0%
Turkey	71505	5,7%	17940	6,9%	21945	6,8%	13600	5,3%	10790	4,7%	7225	4,0%
Afghanistan	52080	4,2%	19125	7,4%	11625	3,6%			6765	3,0%	7430	4,1%
China	46480	3,7%			15155	4,7%	11445	4,4%	7765	3,4%	5410	3,0%
Nigeria	43935	3,5%	9445	3,7%	11775	3,6%	10030	3,9%	7545	3,3%		
Somalia	41735	3,3%	10200	3,9%	13065	4,0%					5825	3,2%
Iran	41350	3,3%	8015	3,1%	10475	3,2%	8760	3,4%	7485	3,3%	6610	3,6%
India	37835	3,0%	8055	3,1%	10750	3,3%	9710	3,7%				
Zimbabwe			9095	3,5%								
Pakistan							8940	3,5%	6810	3,0%	6250	3,4%
Congo, the Democratic Republic of the							7580	2,9%				
Georgia									6345	2,8%		
Bangladesh											5935	3,3%
Other (non TOP10)	640195	51,2%	117405	45,4%	157750	48,8%	137190	53,0%	125475	55,2%	92375	50,8%

Remarks:

2002 - no data disaggregated by citizenship available for DK, FR, IT, NL, PT, FI, SE, CY, CZ, EE, HU, LV, MT, PL, SK, SI, BG

2003, 2004, 2006 - no data disaggregated by citizenship available for IT

2006 - MT, Jan-Oct 2006

year 2005	RUSSIA				IRAQ				SERBIA AND MONTENEGRO			
	Number of asylum applications	% of positive decisions	% of rejection decisions	% of other non status decisions	Number of asylum applications	% of positive decisions	% of rejection decisions	% of other non status decisions	Number of asylum applications	% of positive decisions	% of rejection decisions	% of other non status decisions
EU27	18160	33,6%	33,8%	32,7%	10805	29,2%	55,1%	15,7%	19485	7,8%	55,9%	36,3%
Belgium	1010	65,4%	22,1%	12,5%	825	13,8%	62,9%	23,3%	740	1,4%	64,7%	33,9%
Bulgaria	10	0,0%	61,5%	38,5%	45	48,9%	2,2%	48,9%	5	0,0%	50,0%	50,0%
Czech Republic	235	30,1%	38,6%	31,3%	45	2,6%	7,7%	89,7%	30	0,0%	84,6%	15,4%
Denmark	120	83,3%	16,7%	0,0%	265	7,0%	93,0%	0,0%	385	0,3%	99,7%	0,0%
Germany	1720	14,5%	52,6%	33,0%	1985	3,7%	73,5%	22,8%	5520	1,0%	43,4%	55,7%
Estonia	5	0,0%	100,0%	0,0%	5	25,0%	75,0%	0,0%	0	-	-	-
Ireland	45	3,5%	96,5%	0,0%	55	15,7%	84,3%	0,0%	30	10,9%	89,1%	0,0%
Greece	355	2,1%	9,6%	88,3%	970	1,3%	82,3%	16,4%	0	0,0%	100,0%	0,0%
Spain	135	33,1%	66,9%	0,0%	40	57,7%	42,3%	0,0%	45	17,3%	82,7%	0,0%
France	1980	30,3%	69,7%	0,0%	105	16,1%	83,9%	0,0%	2570	12,4%	87,6%	0,0%
Italy	70	11,8%	50,0%	38,2%	320	8,4%	40,6%	51,0%	775	10,6%	49,3%	39,7%
Cyprus	355	7,2%	59,4%	33,3%	145	15,5%	2,8%	81,7%	0	-	-	-
Latvia	5	0,0%	50,0%	50,0%	5	0,0%	0,0%	100,0%	0	-	-	-
Lithuania	70	94,7%	5,0%	0,3%	5	40,0%	0,0%	60,0%	0	-	-	-
Luxembourg	55	n.a.	n.a.	n.a.	10	n.a.	n.a.	n.a.	215	n.a.	n.a.	n.a.
Hungary	35	10,9%	41,3%	47,8%	20	44,4%	25,9%	29,6%	245	10,0%	39,8%	50,2%
Malta	0	-	-	-	25	50,0%	50,0%	0,0%	5	12,5%	87,5%	0,0%
Netherlands	285	40,5%	44,7%	14,8%	1620	58,1%	26,5%	15,4%	335	19,5%	63,6%	16,9%
Austria	4355	74,1%	7,7%	18,2%	220	38,0%	14,3%	47,7%	4405	20,0%	43,9%	36,0%
Poland	4825	25,4%	23,1%	51,5%	10	12,5%	31,3%	56,3%	0	0,0%	0,0%	100,0%
Portugal	5	0,0%	100,0%	0,0%	0	-	-	-	0	0,0%	100,0%	0,0%
Romania	5	0,0%	100,0%	0,0%	70	40,3%	59,7%	0,0%	0	0,0%	100,0%	0,0%
Slovenia	10	7,7%	15,4%	76,9%	15	0,0%	20,0%	80,0%	525	2,8%	45,9%	51,3%
Slovak Republic	1035	0,0%	12,0%	88,0%	35	2,0%	44,0%	54,0%	30	17,5%	42,5%	40,0%
Finland	225	15,4%	61,2%	23,3%	285	42,3%	49,5%	8,2%	445	9,0%	81,9%	9,0%
Sweden	1010	11,5%	74,9%	13,6%	2100	51,1%	42,7%	6,3%	2980	18,4%	71,0%	10,6%
United Kingdom	200	15,6%	76,3%	8,0%	1595	8,6%	88,1%	3,3%	195	7,3%	54,8%	37,9%

Remarks:

Recognition rates are calculated here as the number of positive decisions in the reference year divided by the total number of decisions in that year.

Refugee population of UNHCR regions

UNHCR regions	Population end-2005
East and Horn of Africa	772,000
Central Africa and the Great Lakes	1,193,700
West Africa	377,200
Southern Africa	228,600
Total Africa	2,571,500
CASWANAME	2,725,200
The Americas	564,300
Asia and Pacific	825,600
Europe	1,975,500
TOTAL	8,662,100

Source: 2005 UNHCR Statistical Yearbook